

נתחייב אדם בדין לפי סעיף קטן זה לאחר שכבר נתחייב לפיו בשתי השנים שלפני כן, דינו — קנס עד מאה לירות או מאסר עד שני חדשים או שני הענשים כאחד.
(ג) מי שהפריע למפקח עבודה להשתמש בסמכויותיו, מי שסירב להשיב על שאלה שהוא חייב להשיב עליה, וכן מי שלא הציג היתר לפי סעיף 6 (ד), דינו — קנס עד חמישים לירות או מאסר עד שני שבועות או שני הענשים כאחד.

אחריותם של
חברי הנהלת
ושל מנהלים

9. חברה, אגודה שיתופית או כל גוף אחר, שהעבירה, בניגוד לחוק זה או שלא בהתאם לתקנות או להיתר שניתנו לפיו, רואים כאחראי לעבירה גם כל חבר הנהלה, מנהל או פקיד של אותו גוף ואפשר להביאו לדין ולהענישו כאילו עבר הוא את העבירה אם לא הוכיח אחד משני אלה:

(1) שהעבירה נעברה שלא בידיעתו;

(2) שנקט בכל האמצעים הנאותים כדי להבטיח שהוראות חוק זה בקשר לעבירה הנידונה — יקוימו.

דין אגודה
שיתופית

10. לצורך סעיף 8 דין אגודה שיתופית ביחס לחבריה כדין מעביד ביחס לעובדיו.

בית המספט
המוסמך

11. שופט שלום הוא המוסמך לדון בכל תביעה על פי חוק זה ורשאי הוא להטיל את הענשים הקבועים בסעיף 8.

ביצוע ותקנות

12. שר העבודה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

העברת סמכויות

13. (א) שר העבודה רשאי להעביר את סמכותו לפי סעיף 6, ליתן היתר מיוחד ולבטלו.
(ב) הודעה על העברת סמכויות על פי סעיף קטן (א) תפורסם ברשומות.

תחילת חוק

14. חוק זה יכנס לתקפו ביום כ"ד באדר ב' תשי"א (1 באפריל 1951).

גולדה מאירסון
שרת העבודה

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

חיים וויצמן
נשיא המדינה

מספר 25

חוק אגרות מדינת ישראל (מלווה העצמאות), תשי"א — 1951 *

הרשאה לסבלת
מיליון

1. שר האוצר מורשה בזה ללוות, בשם מדינת ישראל, סכום שלא יעלה על חמש מאות מיליון דולר (מטבע ארצות הברית של אמריקה), ולהוציא ולמכור למטרה זו אגרות-חוב בארצות-הברית של אמריקה ובארצות אחרות.

שם אגרות החוב
וסוגיה

2. אגרות-חוב שהוצאו לפי חוק זה (להלן — אגרות-חוב) ייקראו „אגרות מדינת ישראל, מלווה העצמאות” (“State of Israel Bonds, Independence Issue”) או בשינויי שם זה, כפי שיקבע שר האוצר, והיה משני הסוגים האלה:

(א) אגרות נושאות רבית, אשר הרבית עליהן תשתלם בשיעורים חצי-שנתיים, והקרן

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר א' תשי"א (27 בפברואר 1951); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 67 מיום ט' באדר א' תשי"א (15.2.51), עמ' 126.

- שלהן תעמוד לפדיון ביום י"א באייר תשכ"ו (1 במאי 1966) או בסמוך לתאריך זה (להלן — אגרות-תלוש) ;
- (ב) אגרות מגדילות קרן, אשר הקרן שלהן תגדל ותעלה, ותעמוד לפדיון, בסכום המוגדל, בתום שתיים-עשרה שנה מתאריך מכירתן, או בסמוך לתום תקופה זו (להלן — אגרות-חסכון).
3. (א) אגרת-תלוש תשא רבית, בשיעור שיקבע שר האוצר, ובלבד שלא יעלה על שלושה וחצי אחוזים לשנה.
- (ב) אגרת-חסכון תגדיל את הקרן, מתאריך מכירת האגרת ואילך, שתיים-עשרה שנה בקירוב, בשיעור שיקבע שר האוצר, ובלבד שהסכום המוגדל לא יעלה על מאה וחמשים אחוז מן הערך הנקוב של האגרת.
4. (א) אגרת-חוב תשא את חותם המדינה או את דמותו.
- (ב) אגרת-חוב תהא חתומה בידי ראש הממשלה ובידי שר האוצר או בחותם חקוק של חתימותיהם ; התלוש המצורף לאגרת-תלוש — דיו שיהא חתום בחותם חקוק של חתימת שר האוצר.
- (ג) שר האוצר רשאי לקבוע שאגרת-חוב תיחתם בידי אנשים נוספים שימנה לכך מבין העובדים בשירות מדינת ישראל ; הודעה על השינוי תפורסם ברשומות.
5. הקרן, הרבית, הקרן המוגדלת ומחיר הפדיון, המשתלמים לפי אגרות-החוב ישולמו — בכפוף לאמור בסעיף 8 (ג) — במטבע חוקי של ארצות-הברית של אמריקה מתוך הכנסותיה הכלליות של מדינת ישראל ומתוך רכושה, ומדינת ישראל מתחייבת על תשלומים אלה במלוא מהימנותה ואחריותה.
6. ערכן הנקוב של אגרות-החוב, צורתן, נוסחן, סימונן, הדרכים, המועדים והתנאים של העברתן ופדיונן, ושאר תנאיהן — ייקבעו על ידי שר האוצר בתקנות.
7. על אף האמור בסעיף 2, רשאי שר האוצר בשם מדינת ישראל בכל עת אחרי יום כ' באייר תשט"ז (1 במאי 1956), לפדות את אגרות-החוב, כולן או מקצתן. הפדיון של כל אגרת יהיה לאחר הודעה מוקדמת כפי שיקבע שר האוצר בתקנות ובתנאים שיקבע בתקנות, הכל כפוף לתנאי האגרת.
8. על אף האמור בסעיף 2, ומבלי לגרוע מן הסמכות הכללית לפי סעיף 6, רשאי שר האוצר לקבוע :
- (א) כי מדינת ישראל תפדה, בדרך שיקבע שר האוצר, אגרות-חוב בשיעורים אלה, בקירוב :
- (1) בכל שנה מארבע השנים, שהראשונה שבהן מסתיימת ביום ל' בניסן תשי"ז (1 במאי 1957) והאחרונה שבהן — ביום ד' באייר תשכ"ב (1 במאי 1960) — אגרות-חוב שערכן הנקוב הוא שני אחוזים מהקרן של כלל אגרות-התלוש ומהקרן היסודית של כלל אגרות-החסכון שלא נפדו עד יום כ"ח בניסן תשי"ד (1 במאי 1954) (להלן — קרן אגרות-החוב שלא נפדו) ;
- (2) בכל שנה מחמש השנים שהראשונה שבהן מסתיימת ביום ט"ו באייר תשכ"א (1 במאי 1961) והאחרונה ביום כ"ט בניסן תשכ"ה (1 במאי 1965) — אגרות-חוב שערכן הנקוב הוא שלושה אחוזים מקרן אגרות-החוב שלא נפדו.

רבית וגדילה

חתימת אגרות חוב

תשלום ובטחון

הערך הנקוב ושאר התנאים

פריון לפני המועד

דרכי פדיון מיוחדות

(ב) כי מדינת ישראל תפדה כל אגרת־חוב במותו של בעל האגרת או במותו של אדם שנקבע על ידי לענין זה, בתנאים שיקבע שר האוצר, ובהתאם לתנאים שבאגרת.

(ג) כי לפי דרישת בעל אגרת־החוב תפדה מדינת ישראל את אגרת־החוב במטבע ישראלי כפוף לתנאים שבאגרת; היתה הבעלות־למעשה של אגרת־החוב בידי תושב־חוץ, יהיה השימוש בדמי פדיון אלה בישראל חפשי מכל הגבלה המוטלת לפי תקנות ההגנה (כספים), 1941¹, או לפי כל חוק שיבוא במקומו, או לפי חוק אחר המטיל פיקוח על המטבע.

9. שר האוצר רשאי למנות בארצות הברית של אמריקה ובארצות אחרות סוכני־האוצר לצרכי חוק זה; כן הוא רשאי להסדיר את הנהלת עניני אגרות־החוב, שיווקן, דרך מסירתן ושאר שירותים הכרוכים בהן, ולשם כך רשאי הוא, בין השאר, להתקשר בשם מדינת ישראל עם כל אדם בארץ ובחוץ־לארץ לשם ביצוע פעולות אלה, כולן או מקצתן.

10. (א) אגרות־החוב פטורות ממס בולים.

(ב) אגרת־חוב שהבעלות־למעשה עליה היא בידי תושב־חוץ יהיו הקרן, הרבית, הקרן המוגדלת ומחיר הפדיון המשתלמים לפיה פטורים מכל מס ומכל תשלום חובה אחר המוטל, או עתיד להיות מוטל, בישראל.

11. (א) שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי:

(1) לחתום, בין בעצמו ובין בידי אדם שימנה לכך בכתב, על כל מסמך שייראה לו דרוש או רצוי לביצוע חוק זה, ובכלל זה — כל התקשרות מן הסוג הנזכר בסעיף 9;

(2) למנות סוכנים בחוץ־לארץ על מנת לעסוק משמו במכירת אגרות־החוב ובשאר שירותים הכרוכים בהן;

(3) למנות רשמים, ולהקים משרדים לרישום אגרות־החוב.

(ב) ההוצאות הכרוכות בביצוע חוק זה ישולמו מתוך הכנסותיה הכלליות של מדינת ישראל ומתוך רכושה.

(ג) שר האוצר רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע חוק זה.

אליעזר קפלן
שר האוצר

דוד בן־גוריון
ראש הממשלה

חיים ווייצמן
נשיא המדינה

¹ ע"ר מס' 1188 מיום 6.11.41, חוס' 2, עמ' 1880.